

Moderne ouderenzorg kan toe met minder overheid

Bron: Financieel Dagblad, april 2012

Ruim acht jaar geleden nam ik afscheid als bestuurder van Forum, instituut voor multiculturele vraagstukken. Ik had toen nog vijf jaar te gaan, om op m'n 61ste met VUT te kunnen. Velen verklaarden me voor gek om die mooie baan met mooie eindregeling in te ruilen voor een onzeker bestaan als ZZP-er, waarbij ik tot m'n 65e zou moeten doorwerken.

Nog een paar maanden en ik kan me AOW-er noemen. Geen moment spijt van het zelfstandig ondernemerschap. Met plezier hard gewerkt en samen met Hetti Willemse gaten in de markt ontdekt en we gaan gewoon door. We hameren op het thema naastenbetrokkenheid in de zorg voor ouderen, op het bondgenootschap tussen naasten en verpleeghuis in het belang van de bewoner, ieder in de eigen rol. En op voorwaarden waaraan de bouw van ouderen-zorg-huisvesting in relatie tot een omgeving moet voldoen om het thuisgevoel zo veel mogelijk te benaderen en een goede balans te bieden tussen rust, reuring en beweeglijkheid.

Het thema, inclusief het door ons ontwikkelde begrippenkader wordt meer en meer overgenomen door de gesubsidieerde kennisinstituten. Ik kijk er wel eens met gemengde gevoelens naar, omdat zelfstandigen praktisch onmogelijk een graantje kunnen meepikken uit al die door de overheid met miljoenen gefinancierde ouderenprogramma's. Zelfstandigen zijn immers op het maken van winst georiënteerd. En daarmee is 'ons' inkomen kennelijk lucratiever dan dat van diegenen die in loondienst kennis vergaren, ontwikkelen en verspreiden. Ik vul een enkele keer een formulier in om een gokje te wagen. De 'scripties' die je dan moet inleveren, staan niet in verhouding tot de paar regels die de afwijzing moeten verduidelijken. Zoals veel zelfstandigen ben ik een 'aanhouder' die voor eigen rekening en risico investeert in maatschappelijke ontwikkelingen, die ik zinvol vind. Wonen, welzijn en de zorg voor ouderen moeten op een nieuwe leest geschoeid worden en ouderen doen er verstandig aan zich op nieuwe levensfasen voor te bereiden. Ouder worden overvalt je niet. Het gaat gepaard met behoeften, waarvan het maar de vraag is, of overheid en zorgverzekeraar daar allemaal in moeten voorzien. Waarom zou een overheid verantwoordelijkheid moeten dragen voor je daginvulling, voor je vervoer, voor het schoonhouden van je woonplek, voor aanpassingen aan je huis, voor je gymnastiek en sociale en culturele activiteiten? Ook in andere fasen van het leven draagt een mens daar in de regel zelf zorg voor.

Oud worden is al lang geen uitzondering meer. Wonen en zorg kunnen qua financiering worden ontkoppeld. Bijkomend voordeel is dat echtparen in eigentijdse woon-zorgcentra bij elkaar kunnen blijven wonen.

Woningbouwverenigingen kunnen voor en met geïnteresseerden een variëteit aan woonvormen realiseren., waarin een balans gevonden kan worden tussen individualiteit, onderlinge zorg en het ondernemen van activiteiten. De animo onder ouderen is groot, ook in een samengaan met jongere generaties. In de gespecialiseerde zorg aan ouderen dient de wijkverpleegkundige haar spilfunctie te hernemen.

Moderne zorg kan toe met minder overheidsbemoediging en minder overheidsfinanciën en kan met efficiënte eerstelijnszorg en meer eigen

initiatief toekomstbestendig worden gemaakt. Een mooie gedachte!
Met deze optimistische boodschap trek ik de deur van het Zakenkabinet
achter mij dicht. Met dank aan het FD dat mij ruimte bood mijn ministeriële
boodschappen te ventileren. Met dank ook aan de lezers die mij volgden en
op mijn voorstellen reageerden. Ik blijf te volgen op www.zorgvisite.nl

Tineke van den Klinkenberg is zelfstandig adviseur en toezichthouder bij
maatschappelijke ondernemingen.
Dit is haar laatste bijdrage, nu we na jaren stoppen met de Column
Zakenkabinet.